

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Indfødsretsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. september 2013
Kontor: Statsrets- og Menneske-
retskontoret
Sagsbeh.: Lasse Boje
Sagsnr.: 2013-0032-0797
Dok.: 810378

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 70 (Alm. del), som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. juni 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Jan E. Jørgensen (V).

Morten Bødskov

/

Morten N. Jakobsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 70 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg:

”I justitsministerens henvendelse af 12. december 2011 til Indfødsretsudvalget, jf. IFU alm. del – bilag 16 (2011-12) oplyses det, at ...”at en fortrolighedsstempling spiller en rolle som en tilkendegivelse fra ministerens side om, at fremsendte oplysninger efter dennes opfattelse er omfattet af straffelovens tavshedspligt.” Ministeren bedes oversende Justitsministeriets vurdering af, hvorvidt denne indskrænkning af folketingsmedlemmers ytringsfrihed på dette område er foreneligt med grundlovens § 56, der fastslår, at medlemmer af Folketinget alene er bundet ved deres overbevisning, og grundlovens § 57, hvoraf det bl.a. følger, at intet medlem af Folketinget uden dets samtykke kan drages til ansvar uden for samme for sine ytringer i Folketinget, og om en sådan indskrænkning af folketingsmedlemmers ytringsfrihed i givet fald også kan udstrækkes til et forbud mod at oplyse folketingsgruppen om indholdet af et lovforslag om indfødsrets meddelelse.”

Svar:

Det følger af grundlovens § 56, at folketingsmedlemmerne ene er bundet ved deres overbevisning og ikke ved nogen forskrift af deres vælgere. Bestemmelsen indebærer således, at et folketingsmandat ikke kan tilbagekaldes af vælgerne, og at en sådan ordning ikke kan indføres ved lov. Bestemmelsen indebærer samtidig, at det ikke ved lov kan bestemmes, at et folketingsmandat tilhører det parti, som et folketingsmedlem er valgt for. Der kan generelt henvises til bl.a. Jørgen Albæk Jensen i Danmarks Riges Grundlov med kommentarer (redigeret af Henrik Zahle), 2. udgave (2006), side 368 f.

At Folketingets medlemmer er omfattet af straffelovens almindelige regler om tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som de modtager som led i deres hverv, rejser ikke spørgsmål i forhold til grundlovens § 56.

Det samme gælder i forhold til grundlovens § 57, 2. pkt., hvorefter intet medlem af Folketinget uden dets samtykke kan drages til ansvar uden for samme for sine ytringer i Folketinget. Se i den forbindelse Claus Dethlefsen i Danmarks Riges Grundlov med kommentarer (redigeret af Henrik Zahle), 2. udgave (2006), side 374, hvor det bl.a. er anført, at ud over beskyttelsen efter grundloven vil folketingsmedlemmer også kunne påberåbe sig en særlig udvidet materiel ytringsfrihed efter reglerne om berettiget va-

retagelse af åbenbar almeninteresse i forbindelse med videregivne fortrolige oplysninger (straffelovens § 152 e).

Der kan i øvrigt, for så vidt angår betydningen af grundlovens § 57, henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 68 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg.